אמר ליה מי תניא תניא. הא דפליגי רבי ורבנן בסוף כל המנחות בחות מלה (מנחות פב.) גבי תנופת זבחי שלמי לבור דילפינן מזבחי שלמי יחיד וקאמר רב פפא דכולי עלמא דון מינה ומינה ההיא מקמי דשמעה לברייתא דהכא [ג] *דמפקינן גבי מתנדב שמן דפליגי בדון מינה ומינה ויש לתמוה בדפרק המנחות והנסכים (שם קד:) תנן אמר רבי טרפון מה מלינו ביין שהוא בא חובה [ד] בא בנדבה אף שמן שהוא בא חובה בא נדבה למה לי מה מלינו כיון דיליף הכא מקרא מדכתיב קרבן:

המוריד. גחלת מעל המזבח וכיבה חייב. וא"ת אמאי חייב הא איתעבידא לה מצותה דהא תנן לה לה [ה] בפרק המזבח מקדש (לעיל פו.) וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר ושמא יש חילוק בין הורידה לפקעה [ו] והא דתנן במסכת תמיד (דף נג.) נתפזר ממנה כקב גחלים מכבדן לאמה ניחא בלאו הכי משום דאינתיק למצותיה כדאמר בשלהי פרק בקלפי (יומא מו:):

הא רבי יהודה הא רבי שמעון. וא"ת הא שמעון ליה לר"ע דסבר ליה כר' שמעון בהגזל בתרא (ב"ק קיג.) דקאמר רבי שמעון משום ר' עקיבא לוכם אדם י' כלאים זה על גב זה כדי להעביר בו' ויש לומר דתרי תנאי ואליבא דר"ע: אבל

גמ' *אמר שמואל [ז] לדברי ר"ט *המתנדב שמן קומצו [ח] ושיריו נאכלין מאי טעמא [ט] אמר קרא קרבן מנחה *מלמד שמתנדבין שמן [י] וכי מנחה מה מנחה *קומצה ושיריה נאכלין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין א"ר זירא אף אנן נמי תנינא א"ר שמעון אם ראית שמן שמתחלק בעזרה אי אתה צריך לשאול מהו אלא מותר רקיקי מנחות ישראל ולוג שמן של מצורע שאין מתנדבין [יא] מכלל דמ"ד מתנדבין מתחלק אמר ליה אביי אימא סיפא אם ראית שמן שניתן על גבי אישים אי אתה צריך לשאול מהו אלא מותר רקיקי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח שאין מתנדבין שמן מכלל דלמ"ד [יב] מתנדב כולן לאישים לאביי קשיא רישא לרבי זירא קשיא סיפא בשלמא לרבי זירא רישא בשירים סיפא בקומץ אלא לאביי קשיא תנא רישא אטו סיפא בשלמא סיפא תני משום רישא אלא רישא משום סיפא מי תני אין אמרי במערבא *תנא רישא משום סיפא: *ת"ש [יג] יין כדברי ר"ע [יד] לספלים שמן כדברי רבי טרפון לאישים מאי לאו מדיין כולו לספלים שמן [טו] כולו לאישים מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא [טז] אמר רב פפא כתנאי *שמן לא יפחות מלוג רבי אומר שלשת לוגין במאי קמיפלגי אמרוה רבנן קמיה דרב פפא *דון מינה ומינה [יז] דון מינה ואוקי באתרה איכא ביניהו *דרבנן סברי [יח] מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין [יט] [ומינה מה מנחה לוג שמן אף כאן לוג שמן ומה מנחה קומצה ושיריה נאכלין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין ואידך ממנחה מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין ואוקי באתרה] כנסכים מה נסכים שלשת לוגין [כ] [אף שמן שלש לוגין ומה נסכים כולן לספלין] אף שמן כולן לאישים אמר ליה רב פפא *לאביי אי ממנחה מייתי לה [רבי] דכ"ע דון מינה ומינה אלא רבי מאורח גמר לה א"ל רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא מי מצית אמרת הכי והתניא קרבן מנחה מלמד שמתנדבין שמן וכמה שלשה לוגין ומאן שמעת ליה דאמר שלשה לוגין רבי היא וקא מייתי [כא] לה מקרבן א"ל *אי תניא תניא *אמר שמואל המתנדב יין מביא ומזלפו על גבי האישים [כב] מ"ט אמר קרא [כג] *יין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחוח לה' והא קא מכבי כיבוי במקצת לא שמיה כיבוי איני *והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה [כד] המוריד גחלת מעל גבי המזבח וכיבה חייב דליכא אלא האי איבעית אימא כיבוי דמצוה שאני ת"ש דתנא ר"א בן יעקב כלפי שנתנה [כה] תורה לתרום יכול יכבה ויתרום *אמרת לא יכבה שאני התם אפשר דיתיב ונטר ת"ש יין כדברי ר"ע לספלים שמן כדברי רבי טרפון לאישים ועוד תניא יין נסך לספלים או אינו אלא לאישים אמרת לא יכבה *לא קשיא הא *רבי יהודה הא ר"ש למימרא דשמואל כר"ש סבירא ליה *והאמר שמואל מכבין [כו] גחלת של מתכת ברה"ר בשביל שלא יזוקו בה רבים אבל לוגין מיהו כדנפקא לן במנחות (דף עג:) חזרת מלמד שמתנדבין יין: ומה נסכים כולן לספלים. כלומר כמ"ל [כז] כיון דרבי אוקי באתרה אית ליה להא גמ' אוקי באתרה ומה יין כולו לספלים אף שמן דלאו בר ספלים כולו לאישים ודיין פשיטא לן דכולו לספלים ואינו מתחלק לכהנים דהא מחזרת איתרבי דכתיב בנסכים כל החזרת יעשה ככה (במדבר טו) ומנחת נסכים כולה כליל: *רבי מאזרא גמר לה. לנדבת שמן וכי גמי דיינת מינה ומינה אלשה לוגין הן שהוא פחות שבנסכים דנסכים של כבש רביעית ההין יין כתיב בהו (שם) [כח]: ומי מצית אמרת הכי. דרבי מאזרא גמר לה: אלשה ריח ניחוח. אלמא יש יין שהוא לאישים ואיזה זה יין הבא בפני עצמו דאילו הבא בגלל זבח כתיב הסך נסך שכר (שם כח) לשון שביעה לשון שכרות שיהא נראה על גבי המזבח כשפוקקין את השיתין כדאמרינן במסכת סוכה (דף מט:): לא שמיה כיבוי. דלא קפיד קרא אלא אאש תמיד תוקד על המזבח (ויקרא ו): כלפי. כלומר הואיל: לתרום. את הדשן: יכול יכבה. אם מצאן כולן לוחשות שאינן מאוכלות: אמרת לא יכבה. אלמא כיבוי דמצוה [כט] אסיר: ונטר. וממתין. אי אינו אלא לאישים. דהא כתיב אשה ביין: הא רבי יהודה. דאמר (שבת דף קכ:*) דבר שאין מתכוין אסור הוי לא תכבה אפילו בלא מתכוין הלכך עקר ליה למשמעותיה דאשה למדרשיה נחת רוח הוא לפני כאישים והכי מסיק לה לברייתא בספרי: הא רבי שמעון. שמואל כרבי שמעון דכיון דאין מתכוין לכבות אין לא תכבה דאיתא [ל] עליו לאסור למיעקר משמעותא דאשה משום קושיא דלא תכבה ואם תאמר פסיק רישא ולא יומת הוא אפשר דמזליף ליה בעיפין דקות מאד הלכך אי נמי מכבה בעיפים גסות דבר שאין מתכוין הוא: גחלת של מתכת. לאו בת כיבוי [לא] הוא ואיסורא דרבנן הוא דאיכא ובמקום היזק רבים לא גזור רבנן: אבל

גמ' לדברי ר"ט המתנדב שמן קומצו ושיריו נאכלין. מלמד שמתנדבין שמן. מכלל דאמר מתנדבין. איכא לספוקי: בנדבה אלמא שמן נדבה מתחלק: בשלמא לר' זירא. דמתרץ למתני' כשמואל ריש דמשמע מתחלק [בשירים] וסיפ' דמשמע נדבה לאישים דאיכא לאוקמא בקומץ: הנא ריש משום סיפא. ריש דתני גבי שמן המתחלק אי אתה צריך לשאל מהו כדי נסכה דאי נמי מתנדבין שמן איזו מתחלק אלא משום דבעי למיתני סיפא אם ראית שמן ניתן על גבי האישים אי אתה צריך לשאל מהו אלא מותר רקיקי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח שאין מתנדבין שמן דדוקא אשמעינן דאילו למאן דאמר מתנדבין שמן מתחלק: יין כדברי רבי עקיבא. דאמר במסכת מנחות (דף קד:) מתנדבין יין ואין מתנדבין שמן אוקמו יין לספלים הוא נותן לנסך ולא לזלף על האישים כמ"ל והוא הדין לרבי טרפון כב) דיין אלא משום דאיצטריך כג) שמן למיתני [כדברי] רבי טרפון דאלא כל) ליתני לה סתמא דהא לר' עקיבא אין מתנדבין שמן תנא נמי יין כדברי רבי עקיבא: שמן של נדבה כדברי רבי טרפון. דאמר אף מתנדבין שמן לאישים הוא כמ) נותן: הא כדאיתא והא כדאיתא. אמר רב פפא כתנאי *שמן לא יפחות מלוג רבי אומר שלשת לוגין במאי קמיפלגי אמרוה רבנן קמיה דרב פפא *דון מינה ומינה. דון מינה ואוקי באתרה איכא ביניהו *דרבנן סברי מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין. ומינה מה מנחה לוג שמן אף כאן לוג שמן ומה מנחה קומצה ושיריה נאכלין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין ואידך ממנחה מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין ואוקי באתרה. כנסכים מה נסכים שלשת לוגין. אף שמן שלש לוגין ומה נסכים כולן לספלין אף שמן כולן לאישים. אמר ליה רב פפא *לאביי אי ממנחה מייתי לה דכ"ע דון מינה ומינה אלא רבי מאורח גמר לה. א"ל רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא מי מצית אמרת הכי והתניא קרבן מנחה מלמד שמתנדבין שמן וכמה שלשה לוגין ומאן שמעת ליה דאמר שלשה לוגין רבי היא וקא מייתי לה מקרבן. א"ל *אי תניא תניא *אמר שמואל המתנדב יין מביא ומזלפו על גבי האישים. מ"ט אמר קרא *יין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחוח לה' והא קא מכבי כיבוי במקצת לא שמיה כיבוי. *והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה המוריד גחלת מעל גבי המזבח וכיבה חייב דליכא אלא האי איבעית אימא כיבוי דמצוה שאני ת"ש דתנא ר"א בן יעקב כלפי שנתנה תורה לתרום יכול יכבה ויתרום *אמרת לא יכבה שאני התם אפשר דיתיב ונטר ת"ש יין כדברי ר"ע לספלים שמן כדברי רבי טרפון לאישים ועוד תניא יין נסך לספלים או אינו אלא לאישים אמרת לא יכבה *לא קשיא הא *רבי יהודה הא ר"ש למימרא דשמואל כר"ש סבירא ליה *והאמר שמואל מכבין גחלת של מתכת ברה"ר בשביל שלא יזוקו בה רבים אבל לוגין מיהו כדנפקא לן במנחות (דף עג:) חזרת מלמד שמתנדבין יין: ומה נסכים כולן לספלים. כלומר כמ"ל כיון דרבי אוקי באתרה אית ליה להא גמ' אוקי באתרה ומה יין כולו לספלים אף שמן דלאו בר ספלים כולו לאישים ודיין פשיטא לן דכולו לספלים ואינו מתחלק לכהנים דהא מחזרת איתרבי דכתיב בנסכים כל החזרת יעשה ככה (במדבר טו) ומנחת נסכים כולה כליל: *רבי מאזרא גמר לה. לנדבת שמן וכי גמי דיינת מינה ומינה אלשה לוגין הן שהוא פחות שבנסכים דנסכים של כבש רביעית ההין יין כתיב בהו (שם) כט): ומי מצית אמרת הכי. דרבי מאזרא גמר לה: אלשה ריח ניחוח. אלמא יש יין שהוא לאישים ואיזה זה יין הבא בפני עצמו דאילו הבא בגלל זבח כתיב הסך נסך שכר (שם כח) לשון שביעה לשון שכרות שיהא נראה על גבי המזבח כשפוקקין את השיתין כדאמרינן במסכת סוכה (דף מט:): לא שמיה כיבוי. דלא קפיד קרא אלא אאש תמיד תוקד על המזבח (ויקרא ו): כלפי. כלומר הואיל: לתרום. את הדשן: יכול יכבה. אם מצאן כולן לוחשות שאינן מאוכלות: אמרת לא יכבה. אלמא כיבוי דמצוה [ל] אסיר: ונטר. וממתין. אי אינו אלא לאישים. דהא כתיב אשה ביין: הא רבי יהודה. דאמר (שבת דף קכ:*) דבר שאין מתכוין אסור הוי לא תכבה אפילו בלא מתכוין הלכך עקר ליה למשמעותיה דאשה למדרשיה נחת רוח הוא לפני כאישים והכי מסיק לה לברייתא בספרי: הא רבי שמעון. שמואל כרבי שמעון דכיון דאין מתכוין לכבות אין לא תכבה דאיתא [לא] עליו לאסור למיעקר משמעותא דאשה משום קושיא דלא תכבה ואם תאמר פסיק רישא ולא יומת הוא אפשר דמזליף ליה בעיפין דקות מאד הלכך אי נמי מכבה בעיפים גסות דבר שאין מתכוין הוא: גחלת של מתכת. לאו בת כיבוי [לב] הוא ואיסורא דרבנן הוא דאיכא ובמקום היזק רבים לא גזור רבנן: אבל

[לא] א ב מיי' פט"ז מהלכות מעה"ק הלכה יד:

[לב] ג מיי' פי"ז מהל' מעה"ק הלכה יד:

[לג] ד מיי' פ"ב מהל' תמידין הלכה ו:

[לד] ה מיי' פי"ב מהל' שבת הל' ב טוש"ע א"ח סימן שלד סעיף כז:

גליון הש"ס

גמ' דון מינה ומינה. ע' מנחות דף לא ע"ב תוס' ד"ה דמייתי:

[ג] דרבנן סברי דון מינה ומינה מה מנחה כו' ושיריו נאכלין וכי' סבר דון מינה ואוקי באתרה מה מנחה כו' אי ממנחה מייתי לה רבי דכ"ע כו' ק"ק

[ד] עיין רש"ק [שבת מח: וש"נ] שם מב.

[ה] עיין תוס' פי"ב דמנחות]

[ו] [מנחות קז.]

[ז] [שם עד:]

[ח] ל"ל דמפקינן

[ט] [שבת ג. וש"נ]

[י] תוספתא דמנחות פי"ב

[יא] מנחות קז. [ושם כל הסוגיא בכמה שינויים] [יבמות עח: וש"נ]

[יב] [בנדבה אלמא שמן נדבה מתחלק: ומ"ש]

[יג] מנחות עד:

[יד] [יומא מו:]

[טו] ל"ל אמרת לא יכבה אמאי כו' וכן לקמן ל"ק

[טז] ל"ל דהא שמן של נדבה הבא בפ"ע היין הבא כו' ל"ק

[יז] [וד' כב. כט: מא: וכאמר דזכאי אמנם עיקר מילתא דר' יהודה נופים בכיפה כג: במשנה וגמרא]

[יח] עיין תוס' גרסאות

[יט] [בנדבה אור]

[כ] [בנדבה אור]

[כא] [בנדבה אור]

[כב] [בנדבה אור]

[כג] [בנדבה אור]

[כד] [בנדבה אור]

[כה] [בנדבה אור]

[כו] [בנדבה אור]

[כז] [בנדבה אור]

[כח] [בנדבה אור]

[כט] [בנדבה אור]

[ל] [בנדבה אור]

[לא] [בנדבה אור]

[לב] [בנדבה אור]

שיטה מקובצת

[א] אמר שמואל (מנחות עד ע"ב) תיבת לדברי נמחק ותיבות ר"ט ל"ש: [ב] קומצו ו מ ק מ ר ושיריו: [ג] שעמא. ס"ר ותיבות אמר קרא נמחק: [ד] וכמנחה מה מנחה: [ה] מתנדבין שמן מכלל: [ו] דלמ"ד מתנדבין שמן אזיל לאישים ותיבת כולן נמחק: [ז] שמן נמי כולו: [ח] תיבות אמר רב פפא נמחק: [ט] ודון מינה: [י] סברי דון מינה ומינה דון מינה מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין ומינה מה מנחה לוג אף שמן לוג ומה מנחה קומצה ושיריה נאכלין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין ורבי סבר דון מינה ואוקי באתרה ומתיבת ומינה כו' עד תיבת כנסכים ל"ש ונמחק: [יא] אף שמן שלשה לוגין ומה נסכים כולן לספלים אף שמן כולו לאישים אמר להו רב פפא אי ממנחה ילפי לה דכ"ע ל"פ דדון מינה ותיבות לאביי מייתי דון נמחק: [יג] מייתי ליה מקרבן: [יד] האישים ודוקא נסכים הבאין בפני עצמן אבל נסכים הבאין בגלל הזבח אינו מזלפן דכתיב בהו הסך נסך שכר דמשמע לשון שביעה ושכרות למזבח וזהו כשנתנו לספלים ומאן דלית ליה מזלפו על גבי האישים מפרש להאי קרא נחת רוח לשם כאישים: [טו] התורה רשות לתרום: [טז] שמן כדברי רבי טרפון: [יז] מנחה מדמצי למכתב כי תקריב מנחה וכתב: [יח] כולה הס"ד: [יט] צריך לספקו בנדבה: [כ] מתנדבין ניתן תנא: [כא] האישים ושעמא דר' עקיבא מפרש בגמרא והוא: [כב] תיבת ביין ל"ש: [כג] דאיצטריך למיתני שמן דברי ר"ט: [כד] דלא מיתיבו ליה: [כה] הוא ניתן הס"ד: [כו] שאתה יכול ללמד: [כז] כלומר וכיון דרבי: [כח] בהו ויהין ל"ב לוגין: [כט] דמצוה נמי אסיר: [לא] דאיצטריך לאיסור עליו למיעקר: [לב] כיבוי היא ואיסורא: [לג] דהכא דמסקינן גבי. תיבת דמפקינן נמחק: [לד] חובה ובא בנדבה: [לה] לעל בפרק: [לו] לפקעה דפקעה מאליה חשיבא נעשית מצותו אבל הורידה לא נעשית מצותו והתיא:

אכל לא אכל עץ · דבת כיבוי הוא ואיסורא דאורייתא הוא ואי כר"ש לא משכחת כיבוי ה) אלא במתכוין לעשות פחמין בכיבוין ולריך להם דאר"ש מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה וכיבוי ו) לאו צורך גופו הוא *שיהא לריך לו הבלואי שלא בא עליו ודמי למולית אש המת לסלקו מעל פניו דפטר עליה תורה אור ר"ש במסכת שבת בפרק המלביש (דף כד·): **מערכה** · על הרלפה בעזרה ולא יוליאה לחוץ משום שנאמר ז) בקדש בתש תשרף בפ' שני דפסחים (דף כד·) דרשינן האי קרא וכל חטאת אשר יובא וגו' ח) ומרבינן מינה כל פסולי קדשים ט) שמחילתו בעזרה שיהו נשרפים אלא בעזרה כדכתיב בקדש לא תאכל באש תשרף י) ותמיה אני למה שורפן לעצמן ואינו שורפן בבית הדשן שהיה בעזרה שבו שורפין פסולי קדשי קדשים ונראה בעיני יא) שהוא דבר לא שורפן לעצמן שאהא שריפתן ניכרת לעצמן שאם היה שורפן עם בשר אין ניכרין שהרי אין בהן ממש: הדם והשמן גרסי':

[שבת מב.]

[יבמות סז. וש"נ]

הדרן עלך כל התדיר

דם חטאת טעון כיבוי · כדכתיב ואשר יזה מדמה וגו' : **במקום קדוש תאכל** · בהאוהל עניינא כתיב : **תורת החטאת** · ריש"ל דעניינא הוא : **פסולה אין** יב) **טעון דמה כיבוי** · דכתיב אשר יזה כראוי להזאה הכתוב מדבר : **שעה הכושר** · לזריקה : **שלנה** · לן דמה : **ושקבלו פסולין את דמה** יג) · גרסי' ולא גרסי' וזרקו דהא אפילו כשרה שנתז יד) [את] דמה מדמה לאחר זריקה על הבגד אין טעון כיבוי כדאמרינן לקמן *פרט לזה שכבר הוזה: **גמ' תשחט החטאת** · בהאוהל עניינא כתיב בנשחטות ולא בנמלקות: **אפילו חטאת הטעוף נמי** · אע"ג דכתיב זאת למעוטא הא פנימיות נמי אימעטיתו דבנאכלות הכתוב מדבר וקמרבינן להו מתורת : **ומה ראים** · לרבות פנימיות מתורת ולמעט עוף מזאת : **דמעלת בהמה פנימיות ס"ל לרבוי** · כדין החיצונים שכן בהמה כמותה שחיטה כמותה טעונה צפון כמותה וקבלת כלי כמותה וקרעות המזבח כמותה וכנגד חודה של קרן ובאלבע ואיסים אימוריהן. לאיסים אבל עוף אינו בהמה ואינו שחוט ואינו טעון צפון וקבלה ולאקרבן שהרי חטאת הטעוף למטה נעשית ואינו מו) עוקה בלאבע בחודה של קרן ואין ממנה לאיסים : תאמר ונעמא מ"ט לא בעי כיבוי הא מדאורייתא זורקו לכתחילה יאכלנה כדאמרינן (פסחים דף פ: *) דם שנעמא וזרקו בשוגג הוללה וי"ל דמיירי כגון שנשבר הצין לו אינו על מנחו למקן דאיש מרלה) [שאינו מרלה] (יומא דף ז:) : **ושקבלו** פסולין וזרקו את דמה · *פירש בקונטרס לו זרקו ואע"ג דאפילו כשרה אם ניתן דמה לאחר זריקה אין טעון כיבוי כדאמר לקמן פרט לזה שכבר הוזה אינטריך לאשמועינן בפסולין למימר דדם דחטי הוא ואין הנותר בחזור הכשר ויזרוק *דפסול עושה שיריים וע"ע בפ"ק דמעילה (דף ה·) : *) הכא דם חטאת הטעוף כיבוי ס"ל זאת · והא הדין קדשים קליס מימעטי מזאת ומימה דבסוף פירקין (דף לח·) **יבול** מרבי מזאת הטורה לעולה ולמנחה ולחטאת מה חטאת מתקדשת בבלוע אף כל מתקדש בבלוע והשתא מכ"ל דאתיא היקישא לרבות כל הקדשים כחטאת לענין בלוע ומיעוטא דהכא לענין כיבוי אימא איפכא וי"ל דיין דאשכחן דכל קדשים טעונין מריקה וטביפה מדאינטריך אותה למעוטי תרומה סברא הוא לאוקומה היקישא לענין להתקדש בבלוע מאחר דאשכחן דטעונין מריקה וטביפה מטעם בלוע כלי ומיתרלא נמי בהכי קושיא אחריתי דרבי יהודה מפיק לקמן כל קדשים לענין מריקה וטביפה מקדש קדשים והשתא ל"ל קרא תיפוק לי מהיקישא דחטאת דכל קדשים טעונין מריקה וטביפה כחטאת אבל למאי דפרשים ניחא דאי לאו דאשכחן מריקה [וטביפה] בהדיא הוה מוקמי היקישא לענין כיבוי ומיעוטא דזאת למעוטי מריקה וטביפה ובלוע וקרן

ל"ל שאינו צריך לו דהבלואי שלא בא עליו ודמי כו' ל"ק

תוספתא דתמורה [פ"ד ע"ש]

הגהות הב"ח (ה) גמ' שכן בכמה כמותה ובחיצה כמותה שחיטה צפון וקבלת צפון כלי וקרן :

משילה כי

ל"ל אשר יזה פרט כו' ל"ק

[ל"ל שניתז]

גליון הש"ם תוס' ד"ה ושקבלו כו' דפסול עושה שיריים · ע"ל ד' לד ע"ב תוס' ד"ה פסול :

ולעיל מה.

כיה לכם ג' אחרת בכל"י רש"ק וגירסת הל"ק הכי פירש בקונטרס דלא גרסינן וזרקו ול"ל דגרסינן לו זרקו כו'

[שבת מב.]

ב ג מיי' פ"ח מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ח :

ב ד מיי' שם הלכה ג :

ד ה ו מיי' שם הלכה כ:

לה א מיי' פ"ו מהלכות איסורי מזבח הלכה ב :

א ב מיי' פ"ח מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ח :

שיטה מקובצת

ה) שנאמר וכל בקודש : ו) ושקבלו פסולים כו' פ"ה אי אי קתני שקבלו פסולים וזרקו כשרים אי וזרקו פסולים אבל קבלו כשרים ולא נחזרא דא"כ היאך חשיב לא היתה לו שעת הכושר כיון דקבלו כשרים ועוד דבמס' מעילה משמע דהחדא קאמר לכך נראה לי דחדא קאמר וה"פ קבלו פסולים וזרקו פסולים משמע דאם קבלו כשרים וזרקו דמה מעון כיבוים דאל"כ למה לי זרקו פסולים וקשה דהא כתיב אשר יזה פרט לשכבר דזוה וי"ל דה"ה אם קבלו כשרים וזרקו כשרים דאין דמה מעון כיבוים דהא כתיב אשר יזה והאי דנקט זרקו פס·לים לאשמועינן דפסול עושה שיריים דאי לאו דוי תני אלא קבלו פסולים פ"מ הוה מצי לפרוי דדמה מעון כיבוים כגון אם. היה דם עוד בצוארה דנימא יחזור הכשר ויקבל ואותו הדם דוי בר הוזאה לחכי תני זרקו פסולים דהשתא אפילו היה דם בצוארה ויחזור הכשר ויקבל לא הוי מעון כיבוים דפסול עושה שיריים · תוס' מהר"פ : ג) חטאת שניתן כו' : ד) דחטאת בהמה : ה) כיבוי מן התורה אלא : ו) וכיבוי זה לאו: ז) שנאמר וכל בקודש : ח) וגו' בקדש לא תאכל באש תשרף ומרבינן : ט) קדשים שמחיצתן בעזרה : י) תשרף תמרני למה שורפן לעצמן: יא) בעיני מפני: יב) אין דמה מעון כיבוים : יג) דמה ס"א או זרקו את דמה ואיצטריך לאשמועינן פסולים ואע"ג דהא אפילו כשרים שניתן דמן לאחר זריקה על הבגד אין מעון כיבוים כדאמרינן לקמן פרט לזה שכבר הוזה אינטריך לאשמועינן פסולין ולמימר דדם דחטי הוא ואין הנותר בחזרק כשר לזריקה ולא תימא יחזור הכשר ויזרוק : יד) תיבת את נמחק : טו) ואינו מתנה באצבע : טז) מתכוין הוי כרבר שאינה צריכה : יז) דמשמע ליה לתלמודא השתא דכי : יח) לנופיה במתכוין ה"נ יש לו : יט) דנופא והשתא כיון דס"ל לשמואל כרבי יהודה דמלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עליה מדאורייתא היכי שרי רבנן משום צערא דגופה דצר : כ) שמואל בהדי פטור ומותר ותיבת קאמר נמחק :

וקרן ואצבע וחודה • תימה לי תומרי קתניד הא לא הוו אליבא דחד תנא דמתן דלית ליה חודה ליה קרן כדמוכח לעיל בפרק איזהו מקומן (דף נ:) דפליגי רבי ור"ש בר"ש ויש לומר דהכי נ) אמר קרן למתן דלית ליה חודה ליה יוכן נריך לפרש לעיל בפ"ק (ל:) (דף י:) והאיכא חודה: **אי** הכי אחד הנאכלות ואחד הפנימיות אחד הפנימיות ואחד הנאכלות מיבעי ליה • שהפשוט יותר יש לו להזכיר תחלה ובפ"ק דסוכה (דף כ:) גרים רש"י במשנה אחת קטנה ואחת גדולה ופריך בגמרא אחת גדולה ואחת קטנה מיבעי ליה דהכי משמע אחת היא הגדולה ואחת היא הקטנה כלומר כמוה היא ואינה חלוקה לדין שני וכן דרך תנאים בכל מקום דההיא דפסיעה ליה תני בריש ואוהו השני כשבא להשמיענו שאוה לו (ה) שונה אחריו כדאמר בר"ה (דף כט:) אחד יבנה ואחד כל מקום שיש שם ב"ד ובב"ק (דף כ:) אחד החופר בור ואחד החופר שיח ומערה ובמסכת סוטה (דף מג:) אחד הבוה ואחד הלוקח ואחד היורש ובוכא תנן התם גבי מערכי המלחמה הכי וקשה מההיא דפ' ב' דכתובות (דף כ:) דאחד חדשות ואחד ישנות ויש שנות פשוט לטומאה יותר מחדשות ובפ' החולץ (יבמות מא:) אחד בתולות ואחד בעולות אלמא דנקט שאינו פשוט תחילה ויש לחלק דהיכא (ו) דקאי אקרא אלו (ז) בפלוגתא דלעיל התם הוא דרגיל למתני (ח) הפשוט תחילה והא דתנן (סנהדרין דף נב:) אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדריסה ובחקירה אע"ג דקאי אקרא אחידי דאיירי בפרקא דלעיל בדיני ממונות נקט נמי דיני ממונות בריש"ל והר"ר שמעון הקשה מההיא דמנחות פרק רבי ישמעאל (מנחות סג:) דקתני וחכ"א אחד חול ואחד שבת משלם היה בא וה"ל למיתני שבת בריש"ל (ט) *ובסיפא וחכ"א אחד שבת ואי' חול בשלם קופות ובשלם מגלות וה"ל למינקט חול בריש"ל* : מי

מיפסל פסיל ביה רחמנא (יא) תיפוק לי דהא אפסיל לה באויר כלי אמר רב הונא בריה דרב יהושע במדביק כלי בצוארה בעא מיניה לוי (יב) *ניתו מבגד לבגד מהו (יג) מבגד קמא אידחי ליה לכיבום או דלמא לא (יג) א"ל *זו שאלה טעון כיבום ממה נפשך אי אוספו וכשר הא כשר ואי אוספו ופסול אנא (יד) כרבי עקיבא ס"ל דאמר היתה לו שעת הכושר ונפסלה דמה טעון כיבום בעא

[נעיל ג: ל"ל קמא]

דמחזרה פסולה נקט נמי גבי כשרה וחזרה: **הא דוליאה הוא פסולה** • בתמיה וכי יש מחילה בלפון ובדרום ליפסל ביזעא אלא הא דתני פרכסה יצאת לחוץ אינטריכא ליה דקתני דה בההיא פרכסה ויצאת לחוץ חוץ לעזרה וחזרה פסולה כג) ואפילו פרכסה ויצאת מאליה דנפסלה ביזעא ובפ' שני (נעיל כו:) מייתי לה בגמרא: **ה"ג** • דקתני כלל) פרכסה גבי שוף משום ההיא נקט לה בלשון כה) פרכסה דקתני בה נמי פרכסה ויצאה לחוץ וחזרה פסולה: **נשתף על הרלפה** • מצוחר העוף: **אגרוכי הוא דלא אגרכיס רחמנא כלי שרת** • אע"פ שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות הני מילי לענין: ו) בהמה דמי וסדרסה אסר: ז) בשרה אמר רבה ת"ש: ח) הכניסה הוא פסולה: ט) הוצאה הוא פסולה: י) אבין חטאת העוף שנשתף דמה על הרצפה ואספו מהה: יא) רחמנא כלי שרת תיפוק לי דהא איפסל ליה באויר: יב) לוי מרבי ניתו: יג) דילמא לא שנא: יד) אנא כר' יעקב ס"ל: טו) תיבות ומה אסור בענין נסחק: טז) תיבות ומה אסור בענין נסחק: יז) בפנימיות שכתוב בהן הואה תיבת כתיב נסחק: יח) אין כתוב בהן הואה: יט) דשמע הואה האמורה: כ) ונו' הס"ד ומה"ד חטאת בהמה הוי ליה לדבריי היצונות בפנימיות הס"ד ומה"ד הטאת העוף: כא) הוקקה לקבלת כלי וזרק כלי ומיפסל בהכנסה כדם: כב) לה בתוספתא בובחים הס"ד ומה"ד כשרה: כג) פסולה דאפילו פרכסה ויצאת מאליה נפסלה ביזעא: כד) דקתני נכנסה גבי תיבת פרכסה נסחק: כה) לשון נכנסה דקתני תיבת פרכסה נסחק: כו) וצואר דידה הוא במקום כלי שרת והלכך אוספו כשר לחזותו למזבח: כז) דדוקא צואר ולא תיבת שייר נסחק: כח) מן הכלי על: כט) אדחי ליה מתורת דם ותיבת הואה ל"ש: ל) מה"ד אי אוספו: לא) פסול לזריקה כדקא ס"ד דמשום דהוקק: לב) אנא כר' יעקב ס"ל: לג) דהכי קאמר קרן: לד) בס"ק דשריך והאיכא: לה) לו הוא שונה: לו) דקאי עליו בתוס' פסחים (דף פ"ס ע"ל): לז) אפלוגתא דלעיל: לח) למיתני מה דשמוש: לט) ברישא ובגמרא וחב"א ותיבת לו) ובסיפא ל"ש:

מ) נפנינו פרכסה שם בסיפא דמתני' נופש וחכ"א אחד שבת ואחד חול בשלם קופות וכו' וא"ש הני' לנפני פרכסה אתרת בשמעה שם ונ"ע.

ה א מיי' פ"ב מהלכות פסח"מ הלכה יט:

ו ב מיי' שם הלכה יח:

ז ג מיי' פ"ח מהלכות פסח"מ הלכה יח:

ח ד מיי' פ"ב שם הלכה כ:

ט ה מיי' פ"ח מהלכות מעה"ק הלכה ט ולא כר"ע:

[נ"ל וחתנן]

[נעיל יח:]

הגהות הב"ח

(א) גמ' והא תנא תנא מעיר: (ב) רש"י ד"ה ויצאת לדרום וכו' בהכיא • נ"ב בקדשי קדשים:

נ"ל מדש נעיל כו.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וקרן וכו' וכן לעיל נפרש • וכן לקמן דף לד ע"ב:

[מסר כאן מי סיה הנשאל והמשיב ואפשר ד"ל מרבי ועיין לעיל ג:]

נ"ל מפורת דם כו' נ"ק

נ"ל מי אוספו נ"ק

נ"ל כשאר בהמה דמי ומדמה אמר לחמנא כו' נ"ק

נ"ל בפרקא דלעיל בריש דיני ממונות כו' נ"ק

ונ"ע שם לפי הגירסא שלפנינו

[ונ"ע מוספות מנחות סג: ד"ה רבי רבי וחוס' פסחים פה.קמ: ושם' כתובות כ: ד"ה אחד וחוס' סוכה כ: ד"ה אחד וחוס' שבת כ: ד"ה אחד מבשל ועיין שם' קדושין יג. ד"ה כשם]

שיטה מקובצת

א) יאכלנה יאכלנה לזו: ב) דקרא הוא קמ"ל: ג) יוה בניאות הכתוב: ד) והא תנא אע"פ: ה) בנאכלות קאמר ה"ק אע"פ שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות הני מילי לענין: ו) בהמה דמי וסדרסה אסר: ז) בשרה אמר רבה ת"ש: ח) הכניסה הוא פסולה: ט) הוצאה הוא פסולה: י) אבין חטאת העוף שנשתף דמה על הרצפה ואספו מהה: יא) רחמנא כלי שרת תיפוק לי דהא איפסל ליה באויר: יב) לוי מרבי ניתו: יג) דילמא לא שנא: יד) דהכי קאמר קרן: לד) בס"ק דשריך והאיכא: לה) לו הוא שונה: לו) דקאי עליו בתוס' פסחים (דף פ"ס ע"ל): לז) אפלוגתא דלעיל: לח) למיתני מה דשמוש: לט) ברישא ובגמרא וחב"א ותיבת לו) ובסיפא ל"ש:

ניתו על בגד טמא • וטמא בנגיעתו בו מי הוי דם פסול כאילו נטמא קודם לכן ולא בעי כיבוס או דלמא כיון דבעידנא דנפל עליה אכתי כשר הוא והוי פסול דם וטעונא כיבוס לבגד באין כאחד כדמפרש ואזיל לה רב הונא בריה דרב יהושע • מדקמיבעיא ליה הכי ש"מ דפשיטא ליה ס) טמא קודם לכן דלא בעי כיבוס ואע"ג דהיתה לו שעת הכושר ש"מ קסבר כו' ומיהו היכא דפסול דם וטבילת בגד באין כאחד מיבעי ליה הכי מי אמרינן ה"מ דפסולא אין דמה טעון כיבוס: **בזה אחר זה** • שנפסל ואח"כ ניתז: **וכדקא מתרץ אביי** • למילתיה דרבה דפריש פלוגתייהו דר' אלעזר ורבנן: **מטהרין** • את האדם מטומאת מת כאילו לא נטמא: **שהרי נדה** • שנטמאה במת מזין עליה לפני טבילת נדתה וטובלת לשתי הטומאות בטבילה אחת שלא מצינו בתורה שהוצקה לטבול לנדתה תחלה ולקבל הזאה י) וטהרה כשתטבול ויש מיכן ראיה למי חטאת שנטמאו קודם הזאתן כדמפרש רבה ואזיל: (ז) **ואמר רבה** • ר' אלעזר שמצינו ראיה מהזאת נדה שאינו דומה לזו דאילו נדה הזאה וטומאת המים בתוך כאחד ואין זו ראיה לנטמאו קודם הזייה: **אלא שאמרה בשעת רבי עקיבא רבו** • דאמר כל הטומאות מטמאין מי חטאת הטעונין על אויר הנלך נטמאו המים משטבורו על אויר הנדה והזאה לא הואי עד שנגעו המים בבשרה: יא) **חוץ לתנור** • שהיה התנור סמוך לכותל וחוצץ בכותל ובו לגין והאדם עומד חוץ לתנור כלומר להלן מן התנור שהתנור מפסיק ביניו לבין הכותל יב): **העברה כלי** • של מי חטאת: **והעבירו ע"פ התנור** • על אויר פיו שכל הטוריהם פיהם למעלה: יג) **ונטל את הלגין** • של מי חטאת ובמסכת פרה תינן לה ומעלה היא למי חטאת: ואיתיביה אביי גרסינן: **מודה ר' עקיבא** • אע"פ שנחלק בלגין של מי חטאת מודה הוא בהזאה שהעבירה כו' שהיה מזה על האדם ותנור טמא מפסיקו ועברה ההזאה על פי התנור: יד) [**למעלה כלמטה** • בתוכל כבנגיעה]: **ס"נ ושאר כל המאהילים נאיתויי אהן המגוגעת** • אלמא בהזאת נדה ליכא למימר לרבי עקיבא משבאה למעלה בתוך על הנדה שטמאת: **אלא אמר אביי דר"ע אפילו במי חטאת לאו כמונה דמי** • בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא ניתז על בגד טמא "מהו אמר רב הונא בריה דרב יהושע מדקמיבעיא ליה הכי ש"מ ס) היתה לה שעת הכושר ונפסלה אין דמה טעון כיבוס ה"מ בזה אחר זה אבל בבת אחת לא או דלמא לא שנא א"ל פלוגתא דר"א ורבנן אליבא דרבה וכדקא מתריץ אביי דתניא ר' אלעזר אומר מי חטאת שנטמאו מטהרין שהרי "נדה מזין עליה ב) ואמר רבה ר"א בשיטת ר"ע רבו אמרה דאמר העברת כלי על גבי מקום טמא כמונח דמי *דתנן היה עומד חוץ לתנור וישרץ בתנור והישיט ידו לחלון ונטל את הלגין והעבירו ע"פ תנור ר"ע מטמא וחכמים "מטהרין ובהא פליגי דר' עקיבא סבר כמונח דמי ורבנן סברי לאו כמונח דמי ואיתיביה אביי *מודה רבי עקיבא בהזאה שהעבירה על ג) כלי חרס טמא על גבי משכב ומושב טמא שהיא "טהורה שאין לך דבר שמטמא למעלה כלמטה אלא בזית מן המת ושאר כל המאהילין לאיתויי אבן המנוגעת אלא אמר אביי דכ"ע לאו כמונח דמי והכא בהא קמיפלגי דרבי עקיבא סבר גזרינן שמא ד) ינוח ורבנן סברי לא גזרינן ומודה רבי עקיבא בהזאה ה) כיון דנפק נפק ורבי אלעזר ורבנן במאי קמיפלגי אמר אביי בדנין טומאה קדומה מטומאה שבאותה שעה קמיפלגי מ"ס דנין ומ"ס אין דנין *רבא אמר דכ"ע אין דנין והכא בהא קמיפלגי *דר"א סבר *הזאה צריכה שיעור ו) ומצטרפין להזאות ורבנן סברי הזאה אין צריכה שיעור: חטאת פסולה כו': ת"ר מדמה מדם כשירה ולא מדם פסולה ז) ר"ע אומר היתה לה שעת הכושר ונפסלה דמה טעון כיבוס לא היתה לה שעת הכושר ונפסלה אין דמה טעון כיבוס ור"ש אומר "אחד זה ואחד זה אין דמה טעון כיבוס מאי טעמא דרבי שמעון כתיב אותה וכתיב מדמה חד להיכא דהיתה לו שעת הכושר *ח) ורבי עקיבא אותה פרט לתרומה ור"ש לטעמיה דאמר *קדשים קלים אין טעונין מריקה ושטיפה וכ"ש תרומה: **מתני'** *ניתז מן הצואר על הבגד אינו טעון כיבוס מן הקרן ומן היסוד אינו טעון כיבוס נשפך על הרצפה ואספו אין טעון כיבוס 'אין טעון כיבוס אלא דם שנתקבל בכלי וראוי להזאה: **גמ'** ת"ר יכול ניתז מן הצואר על הבגד יהא טעון כיבוס ת"ל אשר אמרתי לך אלא בראוי להזאה תניא אידך יכול ניתז מן הקרן ומן היסוד יהא טעון כיבוס ת"ל אשר יזה *פרט לזה שכבר הוזה: נשפך על הרצפה כו': הא מי חטאת שנטמאו מטהרין • וא"ת א"כ למה גזרו שלא יעביר אדם מי חטאת ואפר חטאת בנהר וכספינה כמעשה שהיה דלתיתא ביבמות פרק האשה שלום (דף קטז: ובחגיגה כג:) וי"ל דהתם קודם קידוש והכא לאחר קידוש *): **ניתן** מן הצואר על הבגד אין טעון כיבוס • מריש לא שמעינן דהוה אמינא הכא שאני מפוס דבבת אחת:

*) עיין רש"ק מה

עין משפט נר מצוה

יא מיי' פ"ח מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ט:

יא ב מיי' פי"ח מהלכות פרה אדומה הלכה ב:

יב ג ד מיי' פי"ד מהלכות פרה אדומה הלכה ה:

יג ה מיי' פ"ח מהלכות מעשה"ק הלכה ג:

יד ו מיי' שם הלכה ו:

טו ז מיי' שם הלכה ד:

[ובחגיגה כג: ד"ה מת כו' כתבו דהייט דוקא בשאר טומאות אך בטומאת מת נפסלו]

פרה פ"ו [מ"ה ע"ש דמשנה ניתה ושרץ בתנור]

הוספתא דפרה פ"ט ע"ש

[הא דמסיק רבא לעיל ס. דלר"א הזאה אינה צריכה שיעור ר"ל דהתם הוא כ' אליעזר בן הורקנוס ור"ל דהכא הוא רבי אלעזר בן שמוע כדאיתא ביבמות שם: דהיה תלמידו של רבי עקיבא לכן קאמר רבא ר"ל בשיטת ר"ע רבו אמרה ושמתני שמאתי אח"כ בפי' הראב"ד מ"ה פ"ז דעדיות דהכא נרס ר' אלעזר בלא יו"ד ולעיל ר' אליעזר ביו"ד ע"ש]

[לעיל נח מעילה ה.]

יא מטומאה שבאותה שעה יליף אלא דר"א כו'

תדמה כו' וכ' עקיבא כו' הד"א כנ"ל ל"ק

עיין רש"ק

[לעיל פי יומא יד. כדה ע'.]

[ל"ל ר' יעקב וכ"ל בתוספתא פ' כל המטיר]

יא וחד ללא דיתה לו שעת הכושר [לקמן לה: לז:]

[לעיל לח.]

שיטה מקובצת

ח) ש"ם קסבר היתה: ב) עלי' וטהורה ואמר: ג) על גבי כלי חרס טמא או על גבי:] שמא יניח ורבנן: ה) בהזאה דכיון דנפק: ו) שיעור ומצטרפין להזאות: ז) פסולה ר' יעקב אומר: ת) הכושר וחד להיכא דלא היתה לה שעת הכושר(ור"ע)[הר"יעקב]: ט) ליה בנטמא קודם: י) הזאה וטהורה בשהטבול: יא) בבשרה הם"ד ומה"ד העברת כלי של מי חטאת

הכותל הס"ד ומה"ד ונטל את הלגין של מי חטאת בטמ' פרה תנינן לה ומעלה היא במי חטאת הס"ד ודבור המתחיל העברת כלי של מי חטאת נמחק: יג) כל הדבור ונטל כו' עד ד"ה ואיתיביה נמחק מכאן וכתוב למעלה: יד) למעלה כלמטה באהל כבנגיעה: טו) וכדמתרץ אביי תיבת וכדמפרק ל"ש: טז) דרבה ליתא: יז) ר' יעקב ור"ש: יח) שירים ובפרקי קמאי תרגומא תיבות ב"ש ל"ש: יט) מתיבת ובגמרא עד תיבת בבלי בתוך השיטה כולה נמחק:

הגהות הב"ח

(ז) רש"י ד"ה ואמר רבה הד"ל עם ד"ה אלא וכו' כשעוברין וכו' בכשרה הס"ד ואח"כ מ"ה העברת כלי של מי חטאת הס"ד ואח"כ מ"ה חוץ וכו' לגין הכותל הס"ד ואח"כ מ"ה ונטל את הלגין וכו' חטאת הס"ד ואח"כ מ"ה והעבירו על פי וכו' למעלה הס"ד ואח"כ מ"ה והותניה: